

slutte sig nøiagtig til Tolden, og bestemme den til en Procentandeel af Tolden. For det Første vil det derved blive let for Enhver, der skal betale den, strax at efterregne, om den er rigtig, og for det Andet undgaaes derved et meget betydeligt Arbejde saavel for Administrationen som for Revisionen. Det er derfor, jeg har bragt Spørgsmaalet frem, da jeg vilde ansee det for ønskeligt, om Sagen kunde ordnes paa denne Maade, og jeg derfor muligvis vil stille et Endringsforslag i den Retning til anden Behandling.

Indenrigsministeren: Den ærede Taler, der nu satte sig, yttrede, hvis jeg opfattede ham ret, nogen Tvivl om Rigtigheden af den Beregning, der er anstillet, og som ligger til Grund for Lovforslaget, og om man ogsaa havde sørget for at tilvejebringe tilstrækkelige Midler til den paatænkte Forbedring af Kjøbenhavns Havn. Jeg maa beklage, at jeg ikke i den Grad er inde i Sagens Enkeltheder, at jeg detailleret kan godtgjøre, at, efter den Mening, jeg har formaaet at danne mig om Sagen, forholder det sig virkelig saaledes, at Overflaagene maae betragtes som nogenlunde rigtige, og jeg skal i saa Henseende kun henholde mig til den Omstændighed, at Forslaget, som det foreligger, i det Væsentlige er saaledes, som det er kommet fra de Autoriteter, der have haft Leilighed til at afgive Betænkning over Sagen, og som jo maae ansees for Sagkyndige, nemlig Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, Kjøbenhavns Havneraad og Grossererforbundet. Det er imidlertid en Selvsølge, at dette Spørgsmaal atter skal blive gjort til Gjenstand for nærmere Overveielse i Ministeriet. — I den anden Deel af den ærede Talers Bemærkninger, der angik den Norm, hvorefter Alciiseafgiften fremtidig skal erlægges, erkjendte han, saavidt jeg forstod ham, det Rigtige i den Mening, jeg oftere har havt Leilighed til at udtale, at det ikke gaaer an efter den 1ste April dette Aar at opkræve Alciiseafgiften efter de hidtil gjældende Regler, idet jo Beregningen af dem slutter sig til Systemet i vor gamle Toldlov, der da træder ind af Kraft, og det, hvis man fremtidig vedbliver dermed paa samme Maade, vil medføre dobbelt Beregning baade ved Klareringen og Revisionen,

og saaledes foranledige et meget betydeligt og tilbeels overskødigt Arbejde. Det er derfor vistnok ganske nødvendigt, at Alciisen, saalænge den skal vedblive, sættes i et vist Forhold til Systemet i den nye Toldlov. Den ærede Taler antydede et Forslag om at bestemme den til et vist Procentbeløb af Tolden efter den nye Toldlov. Saavidt jeg kan see — jeg er selvfølgelig ikke meget sagkyndig i saa Henseende — er der dog vist ikke uvæsentlige Indvendinger at gøre mod dette Forslag; thi, hvor hensigtsmæssig man end har søgt at gøre den nye Toldlov, hviler den dog med forskjellig Vægt paa forskjellige af de Varer, der indføres, saa at det muligvis kan medføre Ulemper at gøre Alciisen til et bestemt Procentbeløb af Tolden efter den nye Toldlov. Det har idetmindste været den Mands Mening, til hvem jeg især har maattet holde mig i den korte Tid, Sagen har været for, nemlig Generaltolddirektøren, der har ubearbejdet det Forslag til en Alciise-tarif, der oprindeligt var knyttet til Lovudkastet, og som det netop var mit Ønske, saavidt muligt, at faae behandlet her i Rigsdagen, idet det ikke kunde være mit Ønske, at Regjeringen paa egen Haand skulde udskrive Skat paa Handelen til Fordeel for Kjøbenhavns Havn, hvor Forholdene jo ere saa vidt forskjellige fra dem i de øvrige Havne, hvor Havneafgifterne bestemmes ad administrativt Veie. Den Veie har Folkethinget imidlertid ikke ønsket at gaae ind paa; det har foretrukket at overlade Regjeringen, efter Forhandling med Kjøbenhavns Havneraad og Kommunalbestyrelse, at fastsætte de Bestemmelser, hvorefter Alciisen fremtidig skal opkræves. Som Følge deraf har jeg strax sat Sagen i Bevægelse og udbedet mig Betænkning fra disse Autoriteter om, hvorledes efter deres Mening Alciisen rettest maatte opkræves. Efter Sagens nuværende Standpunkt seer jeg mig saaledes for Dieblisset ikke istand til nærmere at udtale mig derom.

Wessely: Jeg har meget vel indseet, at det Spørgsmaal, der laa for, var af den Bestaffenhed, at det, som den meget ærede Minister yttrede, for en stor Deel laa udenfor hans Virksomhed, saasnart der var Tale om, hvad der henhørte til Toldafgifter. Med